

פרשת ראה

לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו. כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה' אלקיך נתן לך (יב, ח-ט)

ברש"י: אל המנוחה - זושילה. הנחלה - זירושלים. נאמר כאן "אל המנוחה ואל הנחלה", כלומר - הקדים להזכיר את שילה, ורק אחר כך הזכיר את ירושלים.

לעומת זאת, בפסוק י' נאמר: "ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר ה' אלקיכם מנחיל אתכם והניח לכם" - הזכיר תחלה נחלה ואחר כך מנוחה, כלומר הקדים את ירושלים לשילה.

מה פשר ההבדל בין שני הפסוקים?

באר ה"תכלת מרדכי": כאשר עם ישראל במדרגה גבוהה, הם זוכים לקבל בתחלה את ירושלים - את העקר, ורק אחר כך את שאר המקומות. אך כאשר הם אינם במדרגתם הגבוהה, הם מקבלים תחלה את המקומות הפחות חשובים, ורק אחר כך את העקר - את ירושלים.

על כן נאמר לבני ישראל: "לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום איש כל הישר בעיניו" - אל תמשיכו לעשות כפי העולה על רוחכם, שהרי בגלל שלא הייתם בדרגה גבוהה מספיק לא זכיתם לבוא "עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה". ובעת ש"לא תעשון" כפי שעשיתם בעבר, אלא תיטיבו מעשיכם - אז "וישבתם בארץ אשר ה' אלקיכם מנחיל אתכם והניח לכם" - תקבלו בתחלה את ירושלים, שהיא עקר הקדשה, ואחרי כן את שאר ערי ארץ ישראל.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א